

[Kultur- og kommunikationsministeren]

stemmelserne står, at TV 2 kan modtage tilskud. Derfor synes jeg, at det er rimeligt, at der bliver lagt nogle regler for den måde, en sådan tilskudsordning kan forvaltes på. Her ville det være rimeligt at ligestille Danmarks Radio med TV 2, således at den får den mulighed, at den, når særlige indsatser, som ikke vil kunne gennemføres inden for det almindelige budget, skal gennemføres, får et tilskud til det på linje med, hvad andre institutioner, der påtager sig store opgaver ud over det, de i øvrigt laver inden for deres normale budgetter, får. Det er det, dette forslag drejer sig om.

For lokalradioers vedkommende er det oven i købet sådan, at der er mulighed for erhvervsvirksomheder for at give skjulte tilskud – det kan man godt kalde dem – fordi det er tilladt at stille udsendelser vederlagsfrit til rådighed, hvis den pågældende radiostation vil bringe dem. Forslaget vil gøre disse ting mere åbenlyse, vil gøre det klart, hvem det er, der i givet fald har stillet en sådan udsendelse til rådighed eller har været med til at finansiere en udsendelse. Det er også muligt i dag, men uden nogen kreditering eller nogen markering af, hvordan de økonomiske ansvarsforhold er for de pågældende udsendelser.

Jeg gad vide, om ikke hr. Poulsgaard, når vi er kommet igennem behandlingen af forslaget her, vil stille sig lidt mere positivt over for det, end han gjorde her i starten. Jeg tror, at hr. Poulsgaard vil opdage, at der ikke er tale om, at der skal fastsættes regler i hvert enkelt tilfælde. Der skal fastsættes nogle generelle regler. Når de skal fastsættes af kulturministeren, er det, fordi de skal fastsættes på basis af de forslag til regler, som måtte komme fra Danmarks Radios bestyrelse og fra TV 2's bestyrelse, og for at få en vis ensartethed i regelsættet, også en ensartethed i forhold til det, der skal gælde på lokalradioområdet. Derfor er det rimeligt, at det samles i Kulturministeriet. Det er netop her ved behandlingen af forslaget i Folketingets Kulturudvalg, at det skal drages ind, så der kan foretages en sammenligning med, hvad der i øvrigt foregår på dette område. Jeg har da også i bemærkningerne understreget, at der i Europarådets sammenhæng i øjeblikket foregår overvejelser om, hvordan der kan opstilles fælles regler for sponsorering af radio- og tv-programmer. Derfor skal de regler, som skal fastsættes, være af et generelt tilsnit.

Jeg synes, det er meget væsentligt at pege på, at der er tale om på denne måde at lægge nogle rammer for en virksomhed, som allerede foregår. I Danmarks Radio bringes der også i dag sponsorerede programmer. Man har for programmer udefra, som er sponsoreret af Danmarks Radio, lagt sine egne principper til grund for, hvordan man håndterer sådanne programmer. Vi får altså med TV 2 en direkte i loven fastsat mulighed for, at noget sådant kan forekomme. Derfor synes jeg, det er højst rimeligt, at man har nogle regler, som også tager de hensyn, som er nævnt i lovforslagets bemærkning.

Det får mig til at sige til fru Ingerlise Koefoed, at der ikke er tale om med dette lovforslag at sige, at der så ikke er penge nok til TV 2, fordi der direkte i finansieringsmulighederne for TV 2 står, at tilskud er en mulighed. Det, vi gør her, er på grundlag af en indstilling, som vi kan vente at få fra TV 2's bestyrelse, at være med til at lægge reglerne for, hvordan sådanne tilskud kan forvaltes og bruges.

Endelig føler jeg det vigtigt over for fru Marianne Jelved at sige, at naturligvis skal det princip, som er nævnt, og som fru Marianne Jelved citerede, om, at der skal være en sikkerhed for, at det er de ansvarlige programlæggere, der har ansvaret, efterleves. Det er også derfor, det er taget med i bemærkningerne. Det er absolut alvor, at det står der, fordi det skal gælde, og det må være et grundlæggende princip for, hvordan reglerne udformes. Ingen tvivl om det. Det er for så vidt også et svar til hr. Jørgen Tved, som spurgte, om bestemte former for programmer, f.eks. sponsoreret af Sømandsforbundets Kulturfond, kunne bringes. Ja, det kan de. Hvis man kan finde en programlægger, som under sit eget programansvar mener, at en sådan udsendelse kan og bør bringes i hans radio- og tv-kanal, er det klart, at så vil den kunne bringes, hvis den i øvrigt ligger inden for det regelsæt, som nu skal fastsættes om disse ting. Så enkelt og ikke mere kompliceret er det, vi har med at gøre her. Jeg håber, at vi efter et forhåbentlig grundigt udvalgsarbejde kan få en fornuftig løsning på det, som her er lagt frem, og som vil være til gavn både for de landsdækkende radio- og tv-kanaler og for det lokale netværk af ættermidierne.